

Írta: Flers és Caillavet. Ford. Heltai Jenővel. Bem. 1910. dec. 15. Vígszínház. »A milliő«, boh. 5 felv. Írta: Berr és Guillemaud. Bem. 1911. márc. 25. U. o. »Papa«, vj. 3 felv. Írta: Flers és Caillavet. Bem. 1911. nov. 4. U. o. »A frankfurtiak«, vj. 3 felv. (Lásd a címszónál.) »Ábrahám a menyországban«, operett 3 felv. Írták: Willner és Bodanszky. Zen. szerz.: Granichstatten Brunó. Ford. Heltai Jenővel. Bem. 1912. jún. 28. Fővárosi Nyári Színház. »Frou-Frou«, vj. 4 felv. Írta: Meilhac és Halévy. Felújítása a Magyar Színházban 1924. márc. 22-én volt.

**Molnár Géza**, dr., kritikus, a Zene-művészeti Főiskola tanára, sz. 1872. szept. 7-én, Pesten. Zenei tárgyú könyvei (»A magyar zene elméletek; 2. kiad.; »Egyetemes zenetörténet«, 2 kötet, stb.) becsesek. Még joghallgató korában kezdte kritikusi működését a »Fővárosi Lapok«-ban (1891.). Hosszabb idő óta a »Pester Lloyd« zenei rovatát szerkeszti. Róla is, mint Diósy Béla dr.-ról és Kereszty Istvánról, el lehet mondani, hogy operabírálataiból s egyéb kritikáiból a budapesti zenei életnek négy évtizedes egész történetét egybe lehetne állítani.

**Molnár Géza**, ceglédi író. Színműve: »Gazdafickó«. Bem. 1925. július. Cegléd.

**Molnár Gizella**, színésznő, sz. 1848-ban, Kabán (Hajdu m.). Színpadra lépett 1868-ban, Győrffy Antal színigazgatónál. Mint fiatal szende színésznő a vidéken a jelesebbek közé tartozott. Idősebb korában finom és kedves volt a vígjátéki anyákban. Egyik legjobb szerepe Csiky Gergely »Nagymamájá«-ban volt.

**Molnár György**, kiváló tragikus színész, színigazgató, író, sz. 1830. április 13-án, Nagyváradon, megh. 1891. szept. 30-án, reggel fél 10 órakor, Budapesten, Vass uca 19. sz. házban. Szülői papnak szánták, ő azonban színész akart lenni. Terve sikerült is, miután 1846-ban elvégezte gimnázialis tanulmányait, Pápára ment Komáromy Sámuelhez, ahol mint cédulahordó és kellékes kezdte működését; majd mint tűzér végigküzdötte a szabadságharcot s a fegyverletétel után, 1850-

ben Kilényi Dávid és Csabay Pál egyesített társulatához szerződött, Váradra. Itt büntetésből — mert az osztrák spiclik fölfedezték benne a volt honvédet — osztrák bakának akarták besorozni. E bajtól azonban megmentette a bajtársi gondoskodás és a nagyváradai közönség szeretete, mert Feleky Miklós indítványára egy jutalomjátékot rendeztek a javára s annak busás bevételeiből kiváltották a katonaságtól. Ily módon meg lévén mentve a magyar muzsának, egészen a színpályának élt, folyton haladva. 1851. ápr. havában Kolozsvárott találjuk, Kaczvinszky—Laczkóczy híres társulatánál s ezután több társulattal járva az erdélyi városokat, két veterán művésszel volt alkalmá megismerkedni: az egyik Kántorné volt, az egykori nagy tragika, ki Marosvásárhelyt mint színházi jegyárusné tengette életét, a másik Pergő Celesztin, ki egy marosvásárhelyi hónapos szobában húzta ki öregsege napjait. Árnyként fut át ifjúsága rajongásán e két nevezetes alak sorsa, nem is sejtve, hogy saját életének tükrét tartják elébe.

A vidéken csakhamar hirre kap s 1855. május 8-án már a Nemzeti Színházhoz kap meghívást vendégszereplésre. Itt játszik is egyet, »Vid«-et, még pedig szép sikerrel, de a másik szerepet (Bourignard) tábornok a »Szép marquisné«-ban már nem játszhatta el, mert Felekyvel, a színháznak akkor is elsőrendű tagjával összekapott. Ismét a vidékre kerül, Lángh Boldizsár győri társulatához s nincs oka megbánni, mert a győri közönség tisztult ízlése valóságos iskola számára, kivált oly kitűnő kritikusok megjegyzései hatottak erősen rá, milyenek a színház három habituéja voltak: Kovács Pál, Zmeskál és Hunkár.

1858-ban mint társigazgató jelenik meg Hetényivel, kinek leányát, Laurát nőül is vette. Shakespearei alakításait tapsolja Győr, Szeged, Debrecen, Kassa, Nagyvárad, Miskolc, Pozsony s 1861-ben, a nemzeti élet első hajnalhasadásával merész terv születik meg agyában. Az t. i., hogy Budán állandó téli színházat alapít. Ideális tervét azonban nehezen valósíthatta meg, rengeteg akadályon vergődött keresztül, amíg az eszme győzelmet aratott. Molnár vasakarata és rettenthetetlensége kellett